

N:o 45.

Af herr **de Laval**, om *förhöjning af tullen å skrifpennor.*

I nu gällande tulltaxa äro skrifpennor belagda med en tull af 60 öre per kilogram. Om man jemför denna tullsats med dem, som äro åsatta andra metallvaror, skall man finna, att finare gjutgoods drager en tull af 50 öre per kilogram, floretter, sablar en af 1 krona till 2 kronor per kilogram samt »andra till jernvägsmateriel eller maskiner, redskap och verktyg, ej hänförliga, jern- och stålvaror» en tull af 50 öre till 1 krona per kilogram. Det torde lätt kunna inses, att högst få jern- och stålvaror i förhållande till sin vikt besitta ett så högt värde som stålpenningar, till hvilka ett utvaldt, dyrt material användes, för hvilkas framställande dyrbara maskiner äro nödvändiga och hvilkas tillverkning måste följäs med en synnerligen stor uppmärksamhet. Till illustrerande häraf kan anföras, att 16 gross pennor af de mest gångbara slagen ej väga mer än 1 kilogram, att tullsatsen, 60 öre per kilo med emballage, således icke uppgår till fullt 4 öre per gross, samt att fabriken försäljningspris för de mest gångbara slagen (s. k. skolpennor) är 75 öre per gross, samt att medelpriset på alla slag pennor år 1894 var 71 öre, äfvenledes per gross.

Tullsatsen är således emellan 5 och 6 procent på fabrikantens pris. Att en sådan tullsats icke lemna fabriken något nämnvärdt skydd, torde vara lätt insedt, och tillverkningen af denna vara, till hvilken användes bästa svenska material, och som borde vara naturlig för vårt land, kan icke påräkna någon framtid, om den icke likställes i skydd med andra närbeslägtade näringar.

För närvarande finnas i landet två fabriker, tillkomna sedan år 1892, och det synes, som skulle de stora utländska fabrikerna emot dem begagna samma taktik, som i andra fall tillämpats, den nemligen att

genom att särskildt i vårt land sälja sina varor billigare, förqväfva uppkomsten af en inhemsk tillverkning. Det är visserligen ett faktum, att under de sista 5 åren priset på en mängd, ja de allra flesta fabriksalster, fallit betydligt, att utlandet, i synnerhet Tyskland, till Sverige sänder en del af sin öfverproduktion och här säljer den till pris, som äro lägre, än varorna betinga i hemlandet, och att i allmänhet de tullsatsar, som för några år sedan åsattes många industrialster, numera ej verka mera skyddande än de gamla, lägre tullsatserna på sin tid gjorde, samt att hvad som sägs rörande den utländska konkurrensen till väsentlig del äfven kan sägas om industrien i allmänhet; men den industrigren, hvarom nu är fråga, stälpenntillverkningen, är till följd af den fullkomligt nominella tullsatsen å pennor i högre grad än måhända någon annan industri utsatt för den utländska konkurrensens inflytande och ogynsamare stäld än de öfriga.

Skall den kunna fortgå, är en förhöjning af tulltaxan nödvändig. Som jag redan ofvan uttalat, är det, förutom denna industri, en synnerligen stor mängd andra näringar, för hvilka ett ökad tullskydd äfven är nödvändigt, och hvilka jag äfven skulle önska kunna innesluta i denna motion. Då likväl det icke varit mig möjligt att ingå i närmare utredning rörande dessa, måste jag under uttalande af den förhoppning, att bevillningsutskottet vid genomgående af tulltaxan gör sitt bästa att utreda och beakta öfriga industriers behof af ökad skydd, inskränka mig till skrifpenntillverkningen och att till befrämjande af densamma föreslå,

att å pennor-, skrif-, sättes en tull af 3 kronor per kilogram.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1895.

Gustaf de Laval.